

Det inkluderende samfunnet-

Er det virkelig mulig?

Høgskolen i Sogn og Fjordane, mars 2012

Mirakelspørsmålet

Når du våkner opp i morgen i det inkluderende samfunnet, hva er det første du ser?

Cato Brunvand Ellingsen

- Vernepleier fra Fredrikstad i 1998 (Normaliseringens tidsalder)
- Jobbet med barn med autisme og/ eller utviklingshemning (avlastning og barnehabilitering)
- Fellesorganisasjonen (FO), Fagkonsulent og tillitsvalgt
- Nasjonalt kompetansemiljø om utviklingshemning (NAKU)
- Ingen akademiker, men liker spenningsfeltet mellom fag og politikk
- Blogger og inkluderingsagent!

Hvem er dere?

- Studenter?
- Vernepleiere?
- Andre?
- Hvem har jobbet i tjenestene for personer med utviklingshemning?
- Hvem vil jobbe der i fremtiden?

Dagens tekst, fag og politikk

- I fjor var ansvarsreformen 20 år. Visjonen var inkludering. Mye tyder på at intensjonene fra reformen er glemt. Utviklingen går i feil retning. Er målet om et inkluderende samfunn en utopi? Hvilke rolle spiller vernepleiere og andre helse- og sosialarbeidere? Er det mulig å utvikle tjenester som bidrar til inkludering, deltakelse og selvbestemmelse?
- Innlegget vil prøve å trekke linjene fra ansvarsreform til samhandlingsreform, både ved å se bakover, beskrive dagens situasjon, men ikke minst peke på faktorer for fremtiden. Hvordan gi de fine ordene om anti-diskriminering og inkludering et konkret innhold? Hvordan sikre rettsikkerheten, levekårene og tjenestene til personer med utviklingshemning?

Situasjon

Utfordringen
er å endre

Funksjonshemning

Samfunnets krav

Individets forutsetninger

Utfordringen
er å styrke

Lossius utvalget

I 1985 fastslo en offentlig utredning (NOU 1985:34) at *"livssituasjonen og levekårene for psykisk utviklingshemmede i institusjonene medmenneskelig, sosialt og kulturelt er uakseptable"*.

Utredningen dannet grunnlaget for Stortingets vedtak om å avvikle institusjonene og å overføre ansvaret for omsorgen for utviklingshemmede til kommunene.

Reformen

”Vedtak om reform signaliserer et perspektivskifte, en grunnleggende forandring som ikke bare berører organisasjonens arbeidsmåte, men også dens mål og samfunnsmessige rolle” Sandvin, 96

Idealer og ambisjoner:

- Normalisering
- Integrering
- Selvbestemmelse
- Individuelt tilpassede tjenester
- Skille mellom tjenester og bolig

Personer med utviklingshemning skal så langt som mulig kunne leve og bo selvstendig og ha en aktiv og meningsfylt tilværelse i felleskap med andre.

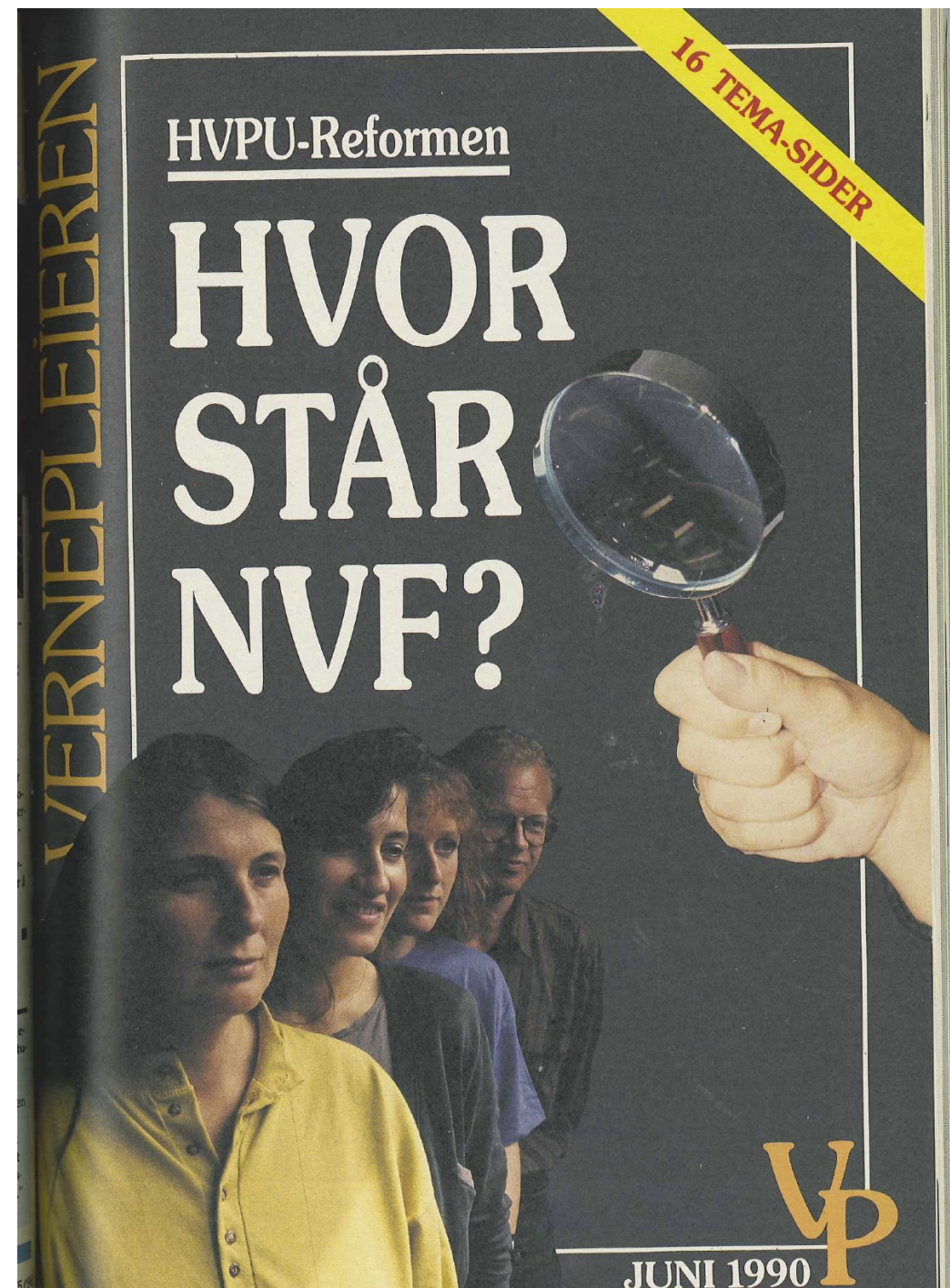
Mye mer enn bolig og hjemmetjenesten!

Ønske om endringer med integrering som mål på alle samfunnsområder.

- arbeid
- fritid
- utdanning
- samfunnsliv

Hva mente vernepleierne da?

- Vernepleierne var tydelige kritikere til institusjonene
- NVF støttet intensjonene i reformen
- Men uenighet om utvikling av HVPU
 - Faglig usikkerhet
 - Økonomisk usikkerhet
 - Usikkerhet rundt egne arbeidsplasser

Hvordan ble det?

"Bydel Søndre Nordstrand ønsker å prekvalifisere leverandører som kan levere et bo- og omsorgstilbud med heldøgns bemanning. Brukeren er en ung mann på 19 år, med diagnosene autisme, epilepsi og psykisk utviklingshemming. Han har behov for hjelp til de fleste dagligdagse oppgaver. Han har utfordrende atferd, men det er til nå ikke blitt vurdert behov for vedtak etter Kapittel 4A i sosialtjenesteloven. Han har hyppige epilepsianfall, slik at han vil ha behov for personale med god kompetanse på håndtering av det. Han er en blid, ung mann.

Tilbudet må ligge i Oslo, slik at bruker kan opprettholde sitt skoletilbud og transporttilbud. Han har per i dag et boligtilbud med heldøgns bemanning hos privat leverandør."

Hvordan ble det?

Utviklingen av nye store bofellesskap brer om seg og svært mange har de senere år flyttet inn i bofellesskap som er minst dobbelt så store som retningslinjene fra reformårene.

Andelen uten dagaktivitet øker foruroligende, og for de som er i dagaktivitet går trenden motsatt av idealene om normalisering.

Selvbestemmelsen synes å reduseres, og hensynet til turnus og rutiner i boligen er tilbake som tunge argument mot personens innflytelse over egen hverdag. En enda kortere oppsummering er: Utfordringen i dag er å få reformen tilbake på sporet.

(Søderstrøm og Tøssebro)

Innfridde mål eller brutte visjoner?

Noen hovedlinjer i utviklingen av levekår og tjenester for utviklingshemmede

Litt mer detaljert fra Tøssebro

Størrelse fra under 4 på 90 tallet til over 8 nå. Andel i blandet gruppe 27.

Andelen uten dagaktivitet har økt fra 5 % i 1989 til 16 idag. Andelen i statlige tiltak har sunket fra 34 i 2001 til 22 idag. Flere i kommunale tiltak med fokus på aktivisering, ikke produksjon.

Tøssebro på SOR konferansen

- Reformen skulle *ikke* være et engangsløft, men starten på en ny utviklingsbane. Den ser vi lite til. Den ble et løft som gjorde slutt på videre utvikling.
- Holdningsendring: fra «vi skal være bedre enn svenskene» til «vi skal i alle fall ikke bruke mer penger enn nabokommunen».
- Det kommunale selvstyret framstår som svært koordinert.

Tordner mot HVPU-reformen

KRITISK: Her henter pappa Jens Peter Gjesen datteren Emilie på avlæstning. Han er ikke imøye med måten samfunnet tar vare på psykisk utviklingshemmede.

GRANNES (VG) – Det myndighetene gjør med de psykisk utviklingshemmede, er å gjemme dem bort!

Leder i Norsk forbund for utviklingshemmede (NFU), Jens Peter Gjesen, er ikke nådig. Tjue år etter at ansvarsreformen (også kjent som HVPU-reformen) ble iverset, mener han samfunnsdeltaken er blitt svakere.

«Idealene var å normalisere livet til de psykisk utviklingshemmede. Gi dem bolig, ikke plass på institusjon. Sette dem i arbeid, ikke i sykehusetingsstikk, sier han.

Jens Peter Gjesen er selv far til Emilie, som går i syvende klasse på Grannes skole i Sola kommune i Rogaland. Emilie har Downs syndrom og Gjesen er på tur til avlæstningshjemmet for å hente henne etter endt helg. I morgen er det ny skoledag og Emilie gløder seg.

«Det har aldri vært barna som har vært problemet. De kjenner Emilie og inkluderer henne. Problemet er systemet

ønsket om å skape et samfunn for alle. Jeg vil helt klart hevde at forholdene for de psykisk utviklingshemmede var bedre før, sier han.

I gårshagens VG Helg betalte Bjørn og Kjetil Ørbeck fra Oslo om sin kamp for at sønnen Anders skulle få leve et så normalt liv som mulig, til tross for sin psykiske utviklingshemming. Bland annet talte de nå til at han skulle hentes i

HELG I går

HELGEKOS: Emilie (12) likte å leke med søsteren Elvira (10) når hun er hjemme fra avlæstning.

Anders på sykehjem. Foreldrene ønsket at han skulle få et hjem. I høst flyttet han inn i en egen bolig, i en vanlig, nybygd bygård i Oslo, sammen med fem andre personer med ulike omsorgsbehov. Disse seks har dannet et bostedslag, som drives av en bydelssenhet.

«Den største utfordringen for foreldre til psykisk utviklingshemmede, er motstanden men møter i det offentlige. Vi har hele tiden fått følelsen av at myndighetene har ønsket å presse Anders inn i «klumpesløsningen», som spesialskole, arbeid i vernet bedrift og bolig i institusjon. Heldigvis har holdningen i vår bydel endret seg de siste årene, sier

Ikke er en del av samfunnet vårt? Hva lærer vi når vi aldri møter disse folkene? Hva gjør det med vårt samfunn at det er en gruppe med mennesker det er lov til å velge bort? Når barna våre ikke møter disse ungdomene i barnehagen eller skolen?

«Hva bør du er årsaken til at det er slik?»

«De psykisk utviklingshemmede har for svak stemme i dagens samfunn. De er i et demokratisk underskudd, og når ikke frem i media. NFU er den største organisasjonen for psykisk utviklingshemmede, med 7500 medlemmer, men vi er likevel ikke med på å sette den politiske dagsordenen. Når

Hvorfor?

- Økonomi
- Ensomhet
- Faglig fellesskap
 - Flere vernepleiere og annet kompetent personell
 - Skape andre arena for faglig fellesskap som interkommunalt samarbeid, faglig veiledning ol
 - Rom og fora for etisk refleksjon på arbeidsplasser og i organisasjonen
 - Forskning

Har du erfaring fra PU-bolig?

Beskrivelse

Vi søker en erfaren sykepleier/vernepleier/miljøterapeut till en 100 % stilling på en PU-bolig i Oslo med start 29/2 fram til mai måned med mulighet for forlengelse.

Ønskede kvalifikasjoner:

- Erfaring fra PU
- Gode norsk/svensk kunnskaper både skriftlig og muntlig
- Norsk autorisation som sykepleier, vernepleier eller miljøterapeut

Ønskede egenskaper:

- Ansvarsbevisst og strukturert
- Fleksibel og arbeidsom

Vi tilbyr:

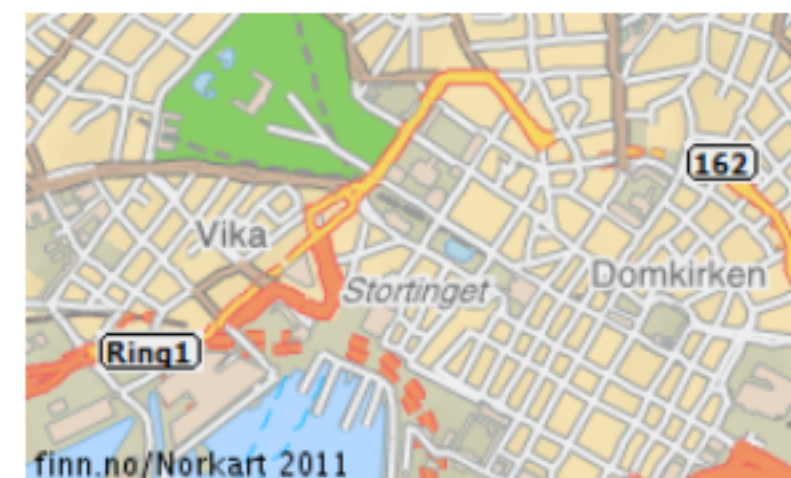
- Konkurransdyktige lønnsvilkår
- Spennende og variert oppdrag ute hos kunde
- Personlig oppfølging
- Forsikring og pensjonsordning

E-post[Send e-post](#)**Telefon**

02360

Ønsker kun kontakt med søkere til st

Vis på kart

Inkluderingsutvalget

Inkluderingsutvalget skal blant annet diskutere, vurdere og foreslå tiltak knyttet til:

- Utfordringer med en mulig utvikling av et klassesdelt samfunn, hvor personer med innvandrerbakgrunn utviklingshemning har dårligere levekår og lavere samfunnsdeltagelse enn resten av befolkningen. Det gjelder særlig innvandreres personer med utviklingshemnings deltagelse i arbeidslivet.
- Hva kan gjøres for å øke den lave yrkesdeltagelsen til kvinner i enkelte grupper personer med utviklingshemning.
- Hvordan samfunnet bedre kan benytte de ressursene mange innvandrere personer med utviklingshemning besitter, både med tanke på økonomisk vekst og samfunnsmessig utvikling.
- Hvordan deltagelse i utdanningssystemet for innvandrere og deres barn personer med utviklingshemning kan virke utjevnende, skape sosial mobilitet og bidra til å sette unge i stand til å ta selvstendige livsvalg
- Hvilke utfordringer som knytter seg til bokonsentrasjon av enkelte grupper i byområder personer med utviklingshemning(segregering), og hvordan disse utfordringene kan løses.
- Hvordan man bedre kan inkludere innvandrere personer med utviklingshemning på sentrale samfunnsarenaer og bringe deres erfaringer, kompetanse og synspunkter inn i offentlig debatt og demokratiske prosesser.
- Hvilke felles verdier bør danne grunnlaget for vårt flerkulturelle et inkluderende samfunn, og hva kan gjøre for å sikre at hele befolkningen slutter opp om disse verdiene.
- Hvilke aktuelle og mulige konfliktområder som finnes i det flerkulturelle et inkluderende samfunnet hvor ulike verdier og prinsipper kan komme i konflikt, og hvordan samfunnet best kan håndtere slike konflikter når de oppstår.

Er det mulig å tro på endring?

Informasjons- og utviklingsprogram

Sektoransvar

- Hjelper det med flotte ord fra BLD?
- Tiltakene er hos:
 - Kommunene (KS)
 - Helse- og omsorgsdepartementet
 - Kommunaldepartementet
 - Kunnskapsdepartementet
- Fare for ansvarsfraskrivelse?
 - Eks; Forslag fra venstre om ”nytt lossius-utvalg”

iPad12:2583%

www.fontene.no/nyheter/article5762943.ece

Leser

Google

Stengt for utviklingshemmede | fontene.no

Fontene.no - forsideNyheter

EKSKLUDERER: Hanne Bjurstrøm har laget jobbstrategi som ikke tar med utviklingshemmede. Foto: Tri Nguyen Dinh

Stengt for utviklingshemmede

Regjeringens nye jobbstrategi er ikke beregnet på mennesker med utviklingshemning, sier statsråd Hanne Bjurstrøm. Dette til tross for at stadig færre mennesker med utviklingshemning er i jobb.

MIA PAULSEN, FONTENE
[Profil](#) [E-post](#)

Skriv ut

Del på Origo

Del

Publisert 07.10.2011 kl 10:01 Oppdatert 07.10.2011 kl 11:18

RELATERTE LINKER

http://www.frifagbevegelse.no/politikk_ff/Statsbudsjettet_

– Siden man besluttet å satse på arbeid for psykisk utviklingshemmede, er tilbudet blitt halvert, sier forbundsleder Jens Petter Gittlesen i Norsk Forbund for Utviklingshemmede.

Han mener det er viktig å hjelpe unge med funksjonsnedsettelse inn i jobb.

– Det er en svak gruppe på arbeidsmarkedet. Men mennesker med psykisk utviklingshemning er de aller svakeste, sier han.

Gratulasjoner

Funksjonshemmedes og arbeidslivets organisasjoner gratulerte statsråden med den nye jobbstrategien. En god begynnelse, mente de.

iPad12:2683%

www.fontene.no/nyheter/article5763472.ece

Google

×

– Tar dem ikke på alvor i fontene.no

+

Fontene.no - forside

Nyheter

REAGERER: Cato Brunvand Ellingsen. Foto: Jan-Erik Østlie

– Tar dem ikke på alvor

Cato Brunvand Ellingsen fra FOs ledelse reagerer kraftig på at regjeringens jobbstrategi ikke er beregnet på utviklingshemmede.

MIA PAULSEN, FONTENE
[Profil](#) [E-post](#)

Skriv ut

Del på Origo

Del

Publisert 07.10.2011 kl 16:00 Oppdatert 13.10.2011 kl 12:22

– Senest i sommer var jeg i debatt med Bjurstrøm på Dagsnytt 18 om sysselsetting for personer med utviklingshemning. Her viser hun nettopp til sysselsettingsstrategien som kom i går. Det at hun nå sier at den ikke er beregnet på personer med utviklingshemning er i direkte motstrid mot det hun sa til meg i NRK studio. Dette viser at sektormyndighetene nok en gang ikke tar denne gruppens behov på alvor, sier Ellingsen, som selv er seksjonsleder for vernepleierne i FO.

Utfordrer LO

Ellingsen presiserer at han er på reise og ikke har sett strategien, men uttaler seg på grunnlag av artikkelen i Fontene. Han sier at han vil ta initiativ til en ekstra innsats fra LO på dette området.

– Det er flere forbund som bør være interessert i at denne gruppen løftes fram når det gjelder arbeid. Hvis ikke regjeringen klarer det, så skal fagbevegelsen ta ansvar. Selvsagt skal vi også jobbe sammen med NFU om dette, sier Ellingsen til Fontene

RELATERTE LINKER

Stengt for utviklingshemmede

Dårligere enn Sverige

Vedtak i stortinget

- Målene for ansvarsreformen ligger fast
- Komiteen er særlig bekymret for tendensen til å bygge stadig større omsorgssentra som via en pleiebase skal gi tjenestetilbud til mennesker med utviklingshemning og andre grupper
- Tjenestetilbud utmåles etter en individuell vurdering til den enkelte, og at det derfor ikke er anledning til å tildele tjenester kollektivt
- viktigheten av kunnskap rundt og kontroll av medikamentbruk for mennesker med utviklingshemning
- målsettingen om arbeid til alle også må gjelde mennesker med utviklingshemning
- Komiteen understreker viktigheten av å prioritere igangsatte tiltak og iverksetting av nye.

Vedtak i stortinget

Den viser til ansvarsreformens intensjoner, men slår fast at det fortsatt er et godt stykke igjen. Komiteen har i likhet med forslagsstillerne registrert at både Statens råd for likestilling av funksjonshemmede og Norsk forbund for utviklingshemmede har støttet nedsettelse av et nytt offentlig utvalg som skal gjennomgå livssituasjonen, levekårene og tjenestene til utviklingshemmede. Komiteen støtter intensjonen i dette og mener at det må gjennomføres en helhetlig utredning som vurderer resultatene av ansvarsreformen fra 1991 og levekårssituasjonen for brukere og pårørende, og at det i lys av denne vurderes tiltak for hvordan livsvilkårene for denne gruppen kan bedres. Komiteen mener at det er særlig viktig å vurdere situasjonen knyttet til bolig, arbeid, fritid og helse i lys av Ansvarsreformen. Komiteen understreker at deltagelse fra utviklingshemmedes egne organisasjoner er viktig for et godt resultat.

Reversere, bevare eller utvikle?

- Mange mener at reformen er i revers. Om vi ikke vil det, hva vil vi da?
- Bevare intensjonene i reformen slik som BLD vil?
- Eller skal vi skape noe nytt?

Det trengs faglige diskusjoner om hvor vi vil og hvordan.
Hvor finner vi de diskusjonene i dag?

”Jeg var jo egentlig i mot reformen”

Eller, hvor går vi nå?

- Fra normalisering til inkludering?
- Fra integrering til inkludering?
- Økt fokus på samfunnsskapte barrierer?
- Fra likhet til anerkendelse?

Mangfold

Se fremover....

- FN konvensjonen (som Norge ikke har ratifisert)
- Et oppgjør med skillet mellom "vi" og "dem"
- Fremdeles en holdning til at normalisering betyr likhet?

Det inkluderende samfunn hyller annerledeshet!!!

Hva er inkludering og mangfold?

- Handler det om spesielle grupper?
- Er det noen forskjell på integrering og inkludering?

- Kan integrering handle om å opprettholde skillet mellom vi og de? Om at vi må forandre de slik at de passer inn i vårt samfunn? Handler integrering for mye om endring av individets forutsetninger?
- Kan inkludering handle om å forandre samfunnet, slik at vi alle er oss?

Hva er det vi vil?

Medvirke i egne liv eller bestemme selv?

Hva er forskjellen på "brukermedvirkning" og "selvbestemmelse"?

Fag- og tjenesteutvikling

Dagsaktuelle debatter:

- Brukerstyrt personlig assistanse
- Alternative arbeidstidsordninger
- Manglende kompetanse
- Tidlig ultralyd

Det er et sterkt behov for en satsning på fremtidens tjenester og tiltak for å møte fremtidens kompetanseutfordringer.

Inkludering kommer ikke av seg selv

Brukerstyrt personlig assistanse

Alternative arbeidstidsordninger

Manglende kompetanse

Kompetanse

- Særskilte utfordringer krever særskilt kompetanse
- Trenger kompetanse på ulike arenaer og på ulike nivå
- Vernepleierutdanningen, fra institusjonsutøver til inkluderingsagent?
- Vernepleierutdanningen, fra målgruppefokus til fokus på kompetansebehov?

Utdanning for velferd

- *Vernepleierutdanningen ble opprinnelig etablert som en utdanning for arbeid med utviklingshemmede, og dette vil fortsatt være en viktig målgruppe. I dag jobber imidlertid vernepleiere mye bredere, med en rekke målgrupper og i ulike funksjoner. Dette må gjenspeiles i utdanningen. En videreutvikling av utdanningen med fortsatt vekt på miljøterapeutisk arbeid og helsefaglig kompetanse vil kunne bidra til å styrke tjenestene innenfor både habilitering og rehabilitering og danne grunnlag for et godt tverrprofesjonelt samarbeid. Balansen mellom helsefaglig og sosialfaglig kompetanse må vurderes i nært samarbeid mellom utdanningsinstitusjonene, tjenesteområdene og brukerorganisasjonene.*

Meld. St. 13

(2011–2012)

Melding til Stortinget

Utdanning for velferd

Satsing på praksis

Helsedirektoratet

30 NOV 2009

09/00224-1

Fellesorganisasjonen (FO)
Postboks 4693 Sofienberg
0506 OSLO

Deres ref.:

Saksbehandler:

Vår ref.:

Dato:

CMW

09/2938

25.11.2009

ONE

ROKK

Fellesorganisasjonen - Avklaring vedr ansvar og kompetanse i kommunale omsorgstjenester

Det vises til Fellesorganisasjonens brev datert 11. juni 2009.

Den 23. juni 2009 sendte Helsedirektoratet en e-post til Fellesorganisasjonen (FO) v/ Cato Brunvand Ellingsen som var svar på en av de problemstillinger dere tok opp i brevet. Siden dere ønsket et formelt og fyllestgjørende svar, ble e-posten ansett som et midlertidig svar i saken. I mellom tiden har arbeidet med influensa A (H1N1) tatt så pass mye tid, at vi ble nødt til å utsette svar i saken. Vi takker for forståelsen dere har vist når dere har ringt og spurt når dere kunne vente svar i saken.

Sakens problemstilling

Direktoratet forstår henvendelsen slik at dere stiller spørsmål til hvordan vernepleieres kompetanse best kan utnyttes i kommunehelsestjenestens institusjoner når regelverket

internkontroll. Dersom sykepleier ikke samtidig er institusjonsleder, vil sykepleier måtte rapportere til sin leder.

Når det gjelder spørsmålet om vakt, bakvakt, ferievakt og lignende, mener direktoratet at dette spørsmålet ikke er (direkte) regulert, men at det må foretas en konkret forsvarlighetsvurdering i den enkelte situasjonen. Det er ikke nødvendigvis lederen el. en sykepleier som selv må være på vakt, men lederen må sørge for at vakten er bemannet forsvarlig og at de som er på vakt, alene eller sammen med andre, må ha tilstrekkelig kompetanse til å ivareta de oppgaver man erfaringsmessig vet kreves. Det er følgelig ikke noe til hinder for at vernepleier kan være vakthavende, alene eller sammen med andre, forutsatt at vedkommende kan ivareta de oppgaver den aktuelle vakten krever på en forsvarlig måte.

Direktoratet vil i den sammenheng vise til vårt tidligere (foreløpige svar) i saken:

"Vakten må settes ut i fra behovene og situasjonen for øvrig, jf. forsvarlighetskravet i helsepersonelloven § 4. Hva som er forsvarlig vaktordning avhenger bl.a. av hvilke inneliggende pasienter man har med å gjøre og hvor mange pasienter det er. Det er med andre ord ikke lett å svare entydig på hvilken utdanning helsepersonell skal ha for å være på vakt, men vedkommende må kunne håndtere akuttsituasjoner. Det vil ofte i

Tidlig ultralyd

En tredje vei i ultralydsaken?

Posted on 23/03/2011 | [Legg igjen en kommentar](#)

Den vernepleiefaglige løsningen moraliserer ikke overfor de som ønsker den medisinske utviklingen velkommen. Den beskylder heller ikke kvinner som velger å ta abort etter tidlig ultralyd for å være sorteringssamfunnets frontsoldater. En vernepleiefaglig løsning bidrar til et samfunn der spørsmålet om tidlig ultralyd ikke er et spørsmål om Down syndrom.

Debatten om tidlig ultralyd har vært aktuell denne vinteren. Det er en vanskelig debatt med mange følelser. Sterke ord er blitt brukt. Synes begge sider i debatten har hatt tankevekkende innlegg. Les for eksempel hva [Vampus mener](#) eller "[En søsters stemme](#)". Jeg har prøvd meg med en kronikk som hevder en tredje vei i ultralyddebatten. Dessverre er den blitt refusert av Aftenposten og Dagsavisen. Heldigvis kan jeg publisere den selv her på bloggen min.

Les det jeg har skrevet, kommenter gjerne.

En tredje vei i ultralydsaken?

Arbeiderpartiet har gjennom sitt integreringsutvalg satt et klart og tydelig mål. Norge skal være verdens mest inkluderende samfunn. Er det et paradoks at samme parti nå går inn for en politikk som vil medføre et samfunn nesten uten personer med Down syndrom?

Den medisinske utviklingen fører med seg etiske og politiske utfordringer. Denne vinteren er det tidlig ultralyd som er blitt en svært aktuell

Eller er det slik vi må tenke?

...det er viktig at trøkket opprettholdes slik at intensjonene med reformen ikke bare var et blaff på nittitallet. Men skal jeg se inn i glasskulen (noe jeg gjør nesten hver dag) tror jeg at fremtiden er enda dystrere. Stikkord som new public management, eldrebølge, stor kommunal fattigdom m.m. gjør at man kan se langt etter individuelt tilrettelagte tjenestetilbud i fremtiden- tror jeg. Jeg tror de som jobber med utviklinghemmede om 20 – 30år kommer til å drømme om det “glade” 90- og 2000 tallet hvor vi faktisk opplevde å få gjennomslag for at kommunene måtte innfri sine plikter- dette var nok tiden med “melk og honning”. Jeg tror vi må kjempe en “tofronts-krig” hvor vi fremdeles argumenterer for intensjonene med reformen samtidig som vi må ha et fokus på hvordan skal utviklinghemmede ivaretas under “skrinne betingelser”. Men det siste mener jeg viktigheten av fagutvikling og forskning i alt fra teknologi til metode.

Vernepleieren

Av en vernepleier, om vernepleie og litt til, for alle

HJEM

OM VERNEPLEIEREN

Tenke nytt?

Posted on 24/10/2011 | 1 kommentar

Trenger vi å tenke nytt i tjenestene til personer med utviklingshemning? I siste nummer av Fontene, som kommer ut i disse dager, utfordrer jeg dere til å beskrive fremtiden. Hva er din visjon og dine konkrete løsninger for fremtiden? Jeg ønsker debatt. Håper du hiver deg på. Her er hva jeg skriver(litt lengre versjon her):

Dette er en oppfordring. Oppfordring til deg som jobber i tjenestene til personer med utviklingshemning. Til deg som har en utviklingshemning, eller som er pårørende til personer med utviklingshemning. Hvordan ser fremtidens tjenester til personer med utviklingshemning ut?

ABONNER PÅ BLOGGPOSTER

Klikk for å få oppdateringer på e-post

Join 59 other followers

Følg Vernepleieren på e-post

VERNEPLEIEREN PÅ TWITTER

- Glad for at @BentHHoyre stilte meg spm om boligbygging for utvikl.h. på stortingets høring i dag. Viktig tema!
16 hours ago
- Trenger vi å tenke nytt i tjenestene for

Innovasjon i omsorg

- *Mange av de innovative løsninger og grep som bør tas i den kommunale omsorgstjenesten, kan rett og slett være å overføre erfaringene fra 90-tallets ansvarsreform for mennesker med utviklingshemning til eldreomsorgsområdet.*

Samhandlingsreformen

- Viser vei framover. Gir helsetjenesten ny retning.
- Forebygge framfor bare å reparere
- Tidlig innsats framfor sen innsats
- Få ulike ledd i helsetjenesten til å jobbe bedre sammen
- Flytte tjenester nærmere der folk bor
- Flere oppgaver til kommunene og penger til å utføre dem.
- Samle spesialiserte fagmiljøer som er sterke nok
- Bedre for pasientene - sterkere brukermedvirkning

Men, hvor blir det av personer med utviklingshemning?

Eksempel fra arbeid med bistand

Eksempel fra samhandlingskommuner

Kan det være at tjenestene til personer med utviklingshemning, i en tid der "de andre" kommer etter, nok en gang blir de hemmelige tjenestene?

Hva skal vi gjøre, da?

Først og fremst, bruk fagkompetansen deres. Vær stolt av å være vernepleier (eller hva dere er)

Fremhev vernepleiefaglige vurderinger i kommunenes beslutningsprosesser

Driv mikropolitikk

Si i fra!!!

Still mirakelspørsmål!

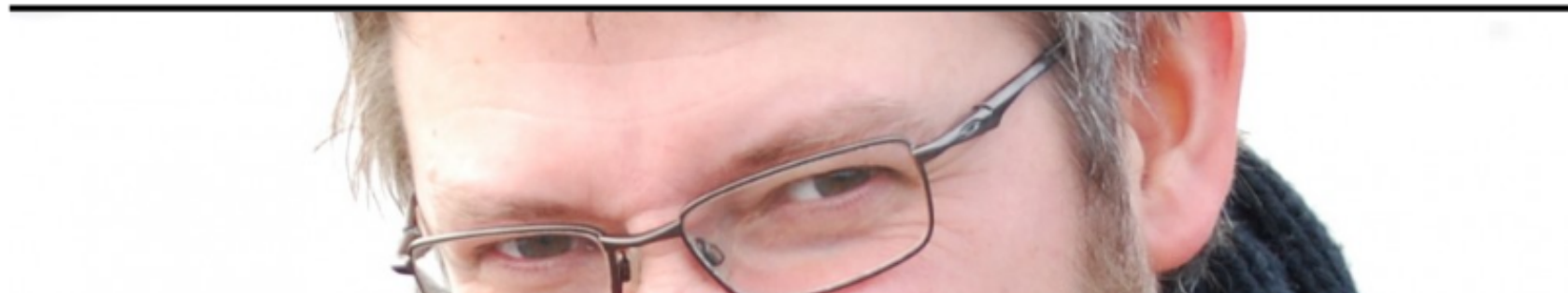
Mirakelspørsmålet

Når du våkner opp i morgen i det mangfoldige samfunnet, hva er det første du ser?

Vernepleieren

Av en vernepleier, om vernepleie og litt til, for alle

HJEM OM VERNEPLEIEREN

[← Utsett saken om tidlig ultralyd – gjør noe!](#)

[Barnas beste →](#)

Vernepleiefaglige vurderinger

Posted on 31/01/2012 | 3 kommentarer | Rediger

PUH avdelingene er lagt over to etasjer, lengst mulig unna barnehagetomten i nordøst.

I høst har jeg holdt en del innlegg om ansvarsreformens 20 årsjubileum. Mange, [også landets stortingspolitikere](#), mener at situasjonen for personer med utviklingshemning ikke er i tråd med reformens idealer. En av

ABONNER PÅ BLOGGPOSTER

Du følger denne nettsida ([administrer](#)).

VERNEPLEIEREN PÅ TWITTER

- Retorikken i den pågående asyldebatten er interessant. Er det barnets eller barnas beste vi snakker om? <http://t.co/76knMKU6> 3 days ago
- Press demo på arb samfunnets plass sammen med en haug regj biler. Noe med [#oap12](#) å gjøre? <http://t.co/ODcw3FdZ> 5 days ago
- Bra at du, [@IngaMarte](#) avviste regjeringsdebatten. Klart [@svparti](#) skal

**Gillar du olika?
Gilla här!**

Att alla måste vara lika för
att rymmas i den svenska
nationen är en farlig dröm
som vädjar till vår rädsla.

Vi gillar inte främlingsfientlighet.
Vi gillar olika.

Takk for meg!

cbe@online.no

www.vernepleieren.com

Facebook